

Op de wip tussen los laten en controle houden.

Je wil natuurlijk dat je kind een zo goed mogelijke HBA 1c waarde heeft. (gemiddelde bloedglucose waarde over een aantal weken). Logische, want hoe lager het HBA1c, hoe minder kans op complicaties in de toekomst. Maar er is best wel veel voor nodig om tot een mooie HBA1c waarde te komen. Voor ons betekent dat veel structuur waardoor de tijden dat er geprikt en gebolust moet worden zo goed mogelijk in je systeem meegenomen worden. Geen drukte en stress waarin je een keer vergeet te bolussen. Koolhydraten kennis, want als ik het weer een keer op moet zoeken verdwijnt deze taak wel eens uit mijn hoofd doordat er weer wat anders belangrijks gebeurt zoals een telefoontje of het sussen van een ruzie tussen de broer en zussen die toevallig alle drie weer dezelfde i- pad willen.

Dan is de ruzie opgelost maar ik ben intussen vergeten waar ik eigenlijk ookal weer mee bezig was. Tot dat ik een uur later bij Luuk op zijn sensor kijk en in een keer weer weet waar ik ookal weer een uur geleden mee bezig was. Gelukkig heeft Luuk een pomp en kunnen we de fout redelijk snel herstellen, maar het blijft BALEN.

Aan de andere kant vind ik het ook heel belangrijk dat Luuk opgroeit net als zijn zussen. Dat hij niet altijd met zijn diabetes bezig hoeft te zijn en ook gewoon wel eens een snoepje mag pakken. Dat is voor ons zelfs de reden geweest waarom Luuk een pomp heeft gekregen. Maar nu hij wat ouder wordt zijn het geen kleine snoepjes meer die hij wel eens bij moet zetten. Hij mag nu alleen naar een kinderfeestjes en daar worden soms hele rare dingen gegeten. Ik heb altijd van te voren goed overleg met de ouders waar Luuk op het feestje komt. We bespreken van te voren wat Luuk allemaal krijgt en hoeveel koolhydraten hij hiervoor bij moet zetten. Daarna is het los laten geblazen. Ik krijg net een telefoontje van een moeder dat Luuk een beetje hoog staat. Ze vertelde dat hij op het begin van het feest laag stond dus toen hadden ze een broodje maar niet bijgezet. Nu stond hij hoog maar ze wist niet hoe hoog want dat gaf de sensor niet meer aan. (0,0 dat moet in ieder geval boven de 22 zijn) Ik heb netjes en rustig aan haar gevraagd of Luuk zichzelf even wil prikken en dit even aan mij door te geven. 29.8!!!!

Rustig verteld dat hij maar even moet corrigeren en niet meer moet snoepen, maar wel wat suikervrij kan drinken.

Verdorie had ik dit toch anders aan moeten pakken? Ben ik toch niet duidelijk geweest?

Maar precies als ik zo aan mijn acties zit te twijfelen stapt er een stralend gezichtje (met een bezorgde moeder binnen). Luuk heeft het een super feestje gevonden en zit vol verhalen. Het is goed zo.